

В. „Народно Съзнание“ из-
лиза единъждъ въ недѣлята—
въ четвъртъкъ.

Цѣната му е:

За година лева 6.
„ 6 мѣсеца „ 3.
„ 3 „ „ 2.

Единъ брой 15 стотинки.

НАРОДНО

СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ГОД. I.

ШУМЕНЪ, 16 ЮЛИЙ 1887 Г.

БРОЙ 5.

Къмъ Абонатитѣ.

Нѣкои кални личности, на които съществуването на вѣстникътъ ни е за тѣхъ трънъ въ очитѣ, прѣскатъ изъ градътъ слухове, че вѣстникътъ ни щѣ да спре, защото дружеството „Народно съзнание“ нѣмало срѣдства да го издава.

Ний увѣряваме абонатитѣ си, че дружеството ни брой 30 члена и има материални срѣдства да издава вѣстника си нѣколко години на рѣдъ и че тѣ ни най малко не трѣбва да се сжмняватъ, че вѣстникътъ ни ще прѣстане да излиза.

Дружеството
„Народно Съзнание.“

Шуменъ, 15 Юлий 1887 г.

Телеграммитѣ изъ Европа прѣзъ последнитѣ дни ни донасятъ твърдѣ противорѣчиви новини относително удобрието отъ великитѣ държави на избранния отъ Великото Народно Събрание князь Фердинандъ Кобургскій. Новинитѣ изъ руски источники сж твърдѣ неприятни за насъ; нѣкои изъ русекитѣ вѣстници даже, като че имъ се иска да застрашатъ Европекния миръ, въ случай утвърдението на другъ

князь, освѣнъ тоя, когото Руското правителство прѣдстави за кандидатъ. Вѣстникитѣ изъ другитѣ държави, напротивъ, ни доносятъ други новини, които сж отъ естество да ни зарадватъ, че скоро ще бждемъ щастливи да видимъ князь Фердинанда на овдовелия Българекский прѣстолъ и по тоя начинъ да се тури край на сегашното ни безисходно положение. В. „Daily News“ съобщава, че споредъ едно телеграфическо извѣстие отъ Берлинъ, Германия, Австрия и Италия отговорили на Туреката нота, че ще удобриятъ избора на князь Фердинанда, ако всичкитѣ сили го удобриятъ. Споредъ една телеграмма на „Агенция Хавасъ“ отъ Парисъ се извѣстива, че и Франция е съгласна да удобри избранния князь и че Австрия е отишла още по-далечъ, като е казала, че трѣба да се тури край на дѣшното положение въ България чрѣзъ избиранieto на князь, и че тя е наклонна да приеме единъ князь, който е избранъ съгласно съ трактатитѣ. Въ камарата на общинитѣ въ Англия, Фергюсонъ е казалъ относително за княза Кобурготскій, че удобриенето на силитѣ не е било още поискано и че избора трѣбвало по-напрѣдъ да се потвърди отъ Султана.

Отъ тия извѣстия, като оставимъ на страна произтекающитѣ отъ руски источники, които бълватъ ядъ противъ България и противъ всяко дѣйствие, да се тури край на кризата, ний можемъ да дойдемъ до заключението, че Европекскитѣ дворове сж наклонни да удобриятъ избора на князь Фердинанда и че последния изборъ ще бжде най сѣнъ удобренъ отъ силитѣ и утвърденъ отъ Султана, но че това не

ще стане тѣй скоро, както ни увѣрявахъ, и може бидасе продължи единъ—два мѣсеца.

Търпѣли сме доста, прѣкарахме доста голѣми вътрѣшни бъркотии и докарахъ се работитѣ до едно по мирно тѣчение и, вѣрваме, българекский народъ ще бжде тѣй благоразуменъ да дочака мирно и тихо края на кризата, която, благодарение на покровителското (?) русекко правителство, се продължи тѣй дълго, съ цѣль дано ний се покажемъ слабодушни, да се откаеме и се принудимъ сами да си нахлузимъ на вратѣтъ новъ хомотъ, ново робство. Но българина показа че цѣни високо свободата и националната си независимостъ.

Принцъ Фердинандъ Кобургскій.

Избрания князь на България, принцъ Фердинандъ - Максимилианъ-Карлъ-Леополдъ-Мария Кобургскій (Coburg-Kohary) се е родилъ въ Виена на 14 Февруарий 1861 г. т. е. сега е на 27 г. Членовѣтъ отъ Кобургекката династия занимаватъ въ настояще време нѣколко прѣстола, именно Белгийскій, Португалекскій и Бразилекск. или пъкъ, както напр. въ Англия, сж въ най-тѣсни отношения съ царствующитѣ домове. Принцъ Фердинандъ е по малкий братъ на принцъ Филипа Кобургекскій, шурей на кронпринца Рудолфа. Той е синъ на умрѣлия на 14 Юлий 1881 год. принцъ Августъ Саксенъ-Кобургекскій и на принцесса Мария Клементина, родена принцесса Орлеанска, дѣщеря на Французекский кралъ Луй-Филипа. Бащата на принцъ Фердинанда е билъ генералъ-майоръ на австрийска служба, а братъ му Людвигъ-Филипъ е встъпилъ на Португалекский прѣстолъ, чрѣзъ оженването си съ кралица Мария II де-Глория, подъ името кралъ

ПОДЛИСТНИКЪ.

ТРУДЪТЪ

ВЪ ПСИХИЧЕСКО И ВЪСПИТАТЕЛНО ЗНАЧЕНИЕ.

ОТЪ

К. УШИНСКИЙ

Прѣвелъ

В. Юрдановъ.

(Продължение отъ брой 4.)

Истинския и непрѣменно свободния трудъ—а другъ трудъ нѣма и не може да бжде—има такова значение за човѣчекския животъ, щото безъ него той си губи всичката цѣна и всичкото си достоинство. Той е необходимото условие не само за развитието на човѣка, но даже и за поддържане въ него тѣзи стѣпени на достоинството, които той вече е достигналъ. Безъ личния

трудъ човѣкъ не може да напредне, не може и да си остане на сжщата стѣпень, но трѣбва да се повърне. Тѣлото, сърцето и ума на човѣка искатъ трудъ, и тая нужда е до толкова потрѣбна, щото ако, по каква и да е причина, човѣкъ не се лично труди прѣзъ живота си, тогава той изгубва сжщинекния пжтъ и отъ прѣдъ му се отварятъ два други пжтя, двата еднаково съенпителни: пжтъ на немаситното незадоволствие отъ живота, на мрачната апатия и бездѣлната тѣжа или пжтъ на доброволното, незабѣлѣженото самоуничтожение, по който човѣкъ скоро достига до дѣтнискитѣ щѣнии или скотекитѣ наслаждения. И на единия и на другия пжтъ смъртъта завладѣва паздравъ човѣка; защото труда, личния, свободния трудъ, е сжщия животъ.

Че физичесекия трудъ е необходимъ за развиванието и поддържанieto въ човѣчекското тѣло, на физичесекитѣ сили, здрави-

ето и физичесекитѣ способности, не е нужно да се доказва. Но необходимостъта на умственния трудъ за развитието на силитѣ и на здравото, нормалното състояние на човѣчекското тѣло, не се ясно съзнава отъ всички. Напротивъ, многома мислятъ, че умственния трудъ дѣйствува врѣдно на организма—коета е съвършенно неправедно. То се знае, че извънмѣрката умственъ трудъ е врѣденъ; но и павънъ мѣрката физичесекъ трудъ тѣй сжщо разрушително дѣйствува на организма. Се пакъ може да се докаже съ много примѣри, че бездѣйствието на душевнитѣ способности и при физичесекъ трудъ има врѣдно влияние на човѣчекското тѣло. Това се е забѣлявало въ тия фабрики, въ които работницитѣ се явяватъ като допълнение на машинитѣ, тѣй щото тѣхното занимание не иска почти никакво напѣгане на мислитѣ. Пѣкъ това не може и да бжде друго, защото тѣлесний организмъ на чо-

Статии и дописки се не-
проваждатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Съзнание“, а пари и порѣч-
ки до отговорникътъ.

За частни обявления се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за всѣ-
ко първо печатание и по 10
ст. за всѣко последующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ржконспеназдъ не се по-
вращатъ.

Луиш I. Дъдо му на принца Фердинанда, който носеше същото име, бѣше по-голямъ братъ на първий Бельгийскій кралъ, принцъ Лесполдъ, а най-старий отъ братята е управлявалъ страната подъ името херцогъ Ернестъ I; най-голямий синъ на послѣдния е сега царствующия херцогъ Ернестъ II Саксенъ-Кобургъ-Готскій, а вторий му синъ, принцъ Албертъ, се е оженилъ за Английската кралица Виктория. По тоя начинъ, принцъ Фердинандъ се пада братанакъ на кралица Виктория и на херцога Ернеста II Кобургскій и братовчедъ съ Португалския кралъ, сѣ чрѣзъ послѣдния е станалъ роднина и съ Италианската династия.

Отъ седмата си годишна възраст принцъ Фердинандъ е билъ даденъ на възпитание на г. Флейшмана, сега Саксонскій статний съвѣтникъ, който отъ всичката си душа е билъ прѣдаденъ на Кобургската династия и се е погрижилъ да му даде най-добро възпитание, като не е испущалъ никога изъ прѣдъ видъ, че момчето, като потомственникъ на най-известнитѣ домове, може да се качи на нѣкой вакантенъ прѣстолъ. Принца се е занимавалъ твърдъ съ присърдце, като е показвалъ голѣми способности; честолюбнето е най-главната черта на характера му и за това той всекога се е старалъ да се отличава въ всичко, и възпитателитѣ на принца не сж направили дуля, за да можтъ по достоинство да одѣняватъ прилежанието му. Той съ еднакво при-сърдце е изучавалъ всички прѣдмѣти, които му се прѣподавали, но най-много е обичалъ въ ученичеството си естествознанието. При това принца има голѣма способностъ да изучава езикитѣ. Освѣтъ Нѣмскій, Французскій, Английскій и Италианскій езици, той доста добръ говори и Маджарекій, тъй щото знае, безъ да говоримъ за Латинскій и Гръцкій, петъ нови езици. Той е писалъ нѣколко свои съчинения и на нѣколко отъ тия езици и неговитѣ най-близки другари, които сж можали да се запознаятъ съ произведенията на принца Фердинанда, се отзоваватъ за тѣхъ съ голѣма похвала.

Освѣтъ обикновенитѣ си занятия, принца всека година въ ваканционното си време е пътувалъ по Германия, Франция, Англия, Италия и Гърция, придружаванъ отъ възпитателитѣ си; тѣзи пътувания сж били съ цѣлъ да се дотъкми образуването му. Принца е показвалъ бърза съобразителностъ и наблюдателностъ. Принцъ

Фердинандъ при това е запознатъ малко нѣщо и съ България. Въ време на продължителното си пътуване прѣзъ 1882 год. по Европейскій материкъ той е посѣтилъ София и нѣколко други български градове.

Принцъ Фердинандъ Кобургскій е получилъ тъй сжщо основателно военно образование, което се е водило подъ наблюденията на Австрийския майоръ отъ артилерията, Тернеса. Слѣдъ свършването на ученето си—което се случайно съвпаднало съ смъртта на татка му, принца, по примѣра на покойния си татка, е постъпилъ въ редоветѣ на Австрийската армия. Императора го произвелъ въ подпоручикъ и той е починилъ военното си поприще въ хусарския на херцога Вюртембергскій полкъ N-о 11. Цѣла година прослужилъ принца въ тоя полкъ, като е довършилъ въ това време образованието като си кавалерийскій офицеръ. Но, като е желаялъ практически да се запознае съ пѣхотната военна служба, прѣмѣстилъ се въ Линцъ въ третий егерскій батальонъ. Тукъ той тѣсно се сдружилъ съ ерц. херцога Йоханна и отъ тогава тѣ сж стѣгнати приятели. Прѣзъ Юлий 1886 год. принцъ Фердинандъ поискалъ да се прѣведе въ хусаритѣ, гдѣто и получилъ чинъ поручикъ. Освѣтъ португалскій и саксонскій ордени, принца има тъй сжщо и русскій орденъ св. Станиславъ 1-й степенъ; въ Юний 1884 год., въ време празнуването послучай оженването на великия князь Сергей Александровичъ съ принцеса Елизавета, дъщеря на великия Хесенскій херцогъ Людвика IV, принцъ Фердинандъ Кобургскій е билъ въ Петербургъ, гдѣто Руския Императоръ го посрѣщналъ твърдъ милостиво и го наградилъ съ горѣ-пожизнитъ орденъ.

Принцъ Фердинандъ Кобургскій акуратно чете вѣстникитѣ и въ читалнята му всекога се получаватъ всичкитѣ най-забѣлжителни вѣстници отъ Австрия, Германия, Франция и Англия. Но най-много принца е пристрастенъ къмъ естественитѣ науки, а най-вече къмъ орнитологията и градинарството. Споредъ забѣлжката на в. „Fremdenblatt“, като забѣлжителенъ познавачъ на пернатия миръ, той се явява съперникъ на кронпринца Рудолфа, за когото се вече знае, че е добръ орнитологъ (който изучава птицитѣ). Принцъ Фердинандъ, тъй сжщо, както и кронпринцъ Рудолфъ, сж ревностни събиратели на разни птици. Въ

Кобургскій дворецъ въ Вiena, той има една особна, тъй нарѣчена, „птича стая“—цѣла галлерия, напълнена съ живи птици и технитѣ чучели. Подиръ всеко свое пътувание, принца принася тука нѣщо ново: всеки свой той непрѣмѣнно завожда въ тая стая. Освѣтъ птицитѣ, той има въ същата стая обширна литература по орнитологията и роскошни зоологически атласи.

Сега да кажемъ нѣколко думи за изглѣдъта на принца. Той има по-високъ ръстъ отъ сръденъ, строенъ е и добръ развитъ физически; всичкитѣ му движения сж твърдъ елегантни. Лицето му е правилно овално, долната челюсть силно развита; въ блѣстящитѣ му кестениени очи свѣти умъ и интелигентностъ; космитѣ и мустакитѣ му сж тъмно-кестенени, а брадата си принца бръсне. Изобщо принцъ Фердинандъ прави твърдъ симпатично впечатление.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

МѢСТНИ.

Отъ нѣколко недѣли насамъ слушаме изъ градътъ, че за всичко, което се е писало въ вѣстника ни противъ нашитѣ ква-си либерали, щѣло на ско о да ни се отговори, но не тъй, както ний сме писали, а щѣло да ни се скрои коляфъ. Ний чакахме тоя отговоръ и най-сетѣ го дочакахме. Тѣ ни отговорихъ съ единъ пасквилъ, на който сж заставили да се подпише тая пияница и скандалистъ, нарѣченъ Иваница Данчевъ. Ний не щѣхме даже и да помѣнеме за тоя пасквилъ, въ който сж нарисувани най-добръ портретитѣ на Иваница Данчевъ и неговитѣ съвѣтници, както си ги знаятъ най-добръ шумненци, ако бѣше той творение на Данчева, който е по-безграмотенъ и отъ градскитѣ ни падари.

Не мислете, господа, че ний ще се скомпромитираме отъ пасквилитѣ на лице безхарактерно, оплудо въ пиянство и противъ което има вече нѣколко процесса подигнати за пиянски побои изъ кръчмитѣ.

Още минжлата година градскій съвѣтъ

вѣка е приспособенъ не само за тѣлесенъ, но и за духовенъ животъ. Напротивъ, всеки умствененъ трудъ, като кара нервната система да работи, дѣйствиува благотворно на кръвообращението и храносмиланието. Хора, които сж привикнали къмъ трудния кабинетенъ животъ, по скоро усѣщатъ едно възбуждане на апетита слѣдъ единъ умѣренъ умственъ трудъ, отъ колкото подиръ една расходка. То се знае, че умствения трудъ не може да развие мускулитѣ; но дѣятелността и особената живина на нервната система замѣстя този недостатъкъ. И ако умствената дѣятелностъ и да не избавя съвършено отъ потребността за движение, то значително намалява тѣзи потребности. Човѣкъ безъ умствени занимания по-силно усѣща врѣдата отъ сѣдението. Това най-много се забѣлява на тѣзи занаятчин, на които занаята не иска голѣми физически напѣгвания; а иска сѣденне и твърдъ малка умствена дѣятелностъ. Като глѣда човѣкъ на посърна-

литѣ, испититѣ лица на шивачитѣ, нѣволно пожелава всеобщото вѣждане на шевната машина.

Силното развиване на нервната система чрѣзъ умствененъ трудъ дава една небикновенна живина и трайливостъ на човѣческото тѣло. Особено мѣжду учени-тѣ се срѣщатъ много такива хора, които доживѣватъ до дълбока старостъ, и хора, които сж привикнали къмъ умствения трудъ, утрайватъ на климатическитѣ промѣнявания, на лошия въздухъ, недостигането на храната, небиватъ до толкова изгави, но много пѣти сж и по-изгави отъ тѣзи хора, на които мускулитѣ сж силно развити, но нервитѣ имъ работятъ слабо и мършаво. Причината на това трѣба да се търси въ онова важно значение, което има нервната система въ живота на другитѣ системи отъ човѣческия организмъ, и въ онова участие, което тя зема въ всичкитѣ му процеси.

Разумѣва се, че по-ползовито щѣше

да бѣде за човѣческото здравие, ако би физическия и умствения трудъ да се сдружаваха въ неговата дѣятелностъ; но пълното равновѣсие мѣждутѣхъ едва-ли е необходимо. Човѣческата природа е толкова гъвкава, щото е способна на най-голѣмото разнообразие въ живота. Най-голѣмото надѣгване на умствения трудъ надъ физическия, и наопаки, скоро става привычка и не врѣди на човѣческия организмъ: само свършенитѣ крайности въ това отношение биватъ съсипителни.

Но ако за тѣлото е необходимъ личния трудъ, то за душата той е още по-необходимъ.

Кой не е испитвалъ оживливото, подновливото влияние на труда надъ чувствата? Кой не е испитвалъ, какъ подиръ тѣжъкъ трудъ, който дълго врѣме е поглѣщалъ всичкитѣ сили на човѣка, че и небето се струва да е по-ясно, и слънцето по свѣтливо, и хората по-добри? Както нощнитѣ призраци бѣгатъ отъ пробудливия сутре-

бъше се распоредилъ да се извадятъ камънитъ на нѣкои улици, за да се построятъ по новий способъ за построяване улици. Нъ и до сега много отъ тѣхъ стоятъ непостлани. Да тръгне човѣкъ отъ градината „Волга“ на доло по главния пътъ въ долната махала, трѣба да потъне до уши въ прахъ. А пъкъ въ дъждовно врѣме трѣба да гази до колѣнитъ въ калъ, както бѣше цѣла зима. Прѣди два мѣсеци градскиятъ съвѣтъ се распореджа да се извадятъ камънитъ и на площада „Битъ-пазаръ“. Нъ и до сега камънитъ стоятъ на грамада срѣдъ площада за украшение и не се започва никаква работа. Мнозина се питатъ, защо градскиятъ съвѣтъ, като нѣма срѣдства да се поправятъ улицитъ, бърза много; или да се каже само, че се поправятъ улици и мостове, а въ сжщностъ нищо?

РАЗНИ.

Въ една дописка до вѣстникътъ ни, испратена изъ Нови-Пазаръ, се описва скандалозното поведение на единъ селскиятъ священникъ отъ Ново-Пазарска околия.

На 10-й того тоя священникъ се расположилъ въ една кръчма, захвърлилъ капата на една страна, запрѣтилъ ракавитъ и почелъ да пиянствува. Той викалъ, пѣлъ и пеувалъ и послѣ се прѣмѣтилъ въ други кръчми. Това се продължавало до вечерта и цѣлата чаршия глѣдала съ удивление това скандалозно поведение на тоя извѣстенъ на всички священникъ. На свършване дописника обръща вниманието за това комуто се слѣдва.

Напослѣдне врѣме мѣжду в. „Независима България“ и нѣкои отъ столичнитъ вѣстници се води полемика за едни въпроси, която отъ общъ интересъ се е обрѣхнала на лични караниа. Ний не обичаме да се мѣсимъ въ частнитъ прѣбирни на вѣстницитъ, нъ справедливостта го изисква да направимъ една, колкото умѣтна, толкова и искрена забѣлжка. Г-нъ Петковъ, редакторътъ на „Н. България“, не знаеъ защо, въ полемиката си съ всѣкого най-любимий му отговоръ е „което куче ни

е залаяло, все е побѣсявало, ще дойде врѣме и за васъ;“ както се вижда, тукъ се показва такава надменностъ, която не прави честь на единъ публицистъ, който има задача да освѣтлява общественно то мнѣние въ всички въпроси, а не да ги замазва съ такива отговори. И какво излиза отъ това?—Значи всички разсуждаватъ криво и глупаво, а само Г-нъ Петковъ—право, като че той е идеаленъ въ всичкитъ си мисли и дѣла. Само по себе си се разбира, че това е невѣрно и несъвѣстимо. Като правимъ тази забѣлжка, вѣрваме, че тя ще се разбере, а не прѣиначи.

Прѣдъ видъ поведението на Силитъ сирѣмъ избора на княза Кобургъ на Българскиятъ прѣстолъ, *Новата Свободна Пресса* пише: Всичко дава мѣсто да се вѣрва, че Руссия ще откаже съгласието си и че Франция ще направи сжщото. Поведението на Германия е още съмнително, докато другитъ сили, мѣжду които Австро—Унгария, не направятъ никаква прѣчка за избора на княза Фердинанда Кобургъ, съ условия щото, както е прѣдвидено въ Берлинскитъ трактатъ, тоя изборъ да получи одобриенето на всичкитъ сили. Като види вѣроятното отказване на двѣ сили да припознаятъ законността на избора, не е почти за вѣрване, че Портата ще се рѣши да даде сама съгласието си. Въ такова едно положение на работитъ, не ще може да се каже още отъ сега, какъвъ край ще земе князь Фердинандъ,—да ли той ще настоява на условията, формулирани въ неговата телеграма до Регенството, или ще отиде въ София безъ да чака рѣшението на Портата и на Силитъ.

Vorstadt—Zeitung намира, че отговора на Руссия на циркулярната нота на Портата дава една покана на княза Кобургъ да иде да почука въ Петербургъ и да види да ли не би му итворили и да ли не ще бждѣтъ расположени да поправятъ по нѣкой начинъ тѣй нарѣченъ незаконенъ актъ на Събранieto. Безъ съмнение, князь Фердинандъ ще трѣба да плати толкова скжко за една подобна отгжжка, колкото

приличната цѣна би сторила. политическата разва на България Отъ друга страна Българитъ ще бждѣтъ тѣй докарани до крайностъ на търпение, щото лесно може да имъ доде идеята да урѣдятъ работитъ сами, безъ да глѣдатъ Европа.

Wiener Allgemeine Zeitung не вѣрва още, че князь Кобургъ ще иде въ Петербургъ да испроси благорасположенията на царя, тѣй като едно подобно пхтувание не ще се поглѣдне съ добро око отъ избирателитъ му и че въ България не ще искатъ да чакатъ резултата отъ това поклонение, което ще бжде очевидно едно малко унижение. Само единъ актъ отъ куражъ, казва тоя вѣстникъ, може да го доведе посрѣдъ народа му и да му докаже, че той дѣйствително се интересува за него. Но даденитъ до сега отговори отъ княза Фердинанда, даватъ да се вѣрва, че той не ще е расположенъ да направи такава една постжжа.

Сега, кога Руссия е казала „не“, забѣлжава *Nouvelle Presse Libre*, сѣкашъ е невъзможно, князь Кобургъ да се качи на Българ. прѣстолъ съгласно Берлинскитъ трактатъ. Съвсѣмъ за невѣрване ще бжде, щото новий князь, слѣдъ като е тържествено обѣщавалъ да почита трактатитъ, да завземе прѣстола си безъ съгласието на силитъ. Не му остава, прочее, нищо друго, освѣнъ да се откаже отъ короната, или Регенството ще трѣба да управлява работитъ въ негово име. Въ всѣки случай, България ще остане въ тая приврѣменностъ, надѣждитъ на Българитъ ще се осуятъ и само Руссия ще види своитъ надѣжди осжществени. За страхуване е даже, да не би Руссия да тикне до тамъ, щото да прилуди Българитъ да се провъзгласятъ за независими. Тогава Руссия ще има случай да се намѣси да направи да се почита Берлинскитъ трактатъ.

Gazette Allemande претендира, че въ България народа и войската ще глѣдатъ всѣкога на Князь Александра като свой сжщински регентъ. Цомъ Фердинандъ Кобурготекий се отклони отъ прѣстола—нѣщо очевидно,—Българитъ ще обѣвятъ, че тѣ не искатъ да избиратъ другъ князь, защото, истинна е, че князь Александъръ напустя прѣстола, нъ неговото наущание не е припознано отъ народа. Рѣченъ журналъ прави да се прѣдвиджа, че войската има намѣрение да надигне гласътъ си въ полза на князь

ненъ лжчъ, тѣй и отъ ясното и спокойно лице на труда бѣгжтъ — тжгата, скуката, капризитъ, прищевкитъ, всичкитъ тѣзи хорски бичове на празднитъ и романически херон, които обикновенно страдаятъ отъ високитъ страдания на хора, които нѣматъ никаква работа. Като четете човѣкъ нѣкой романъ изъ живота на тѣй нарѣченитъ благородни, дѣтонѣкой горка херония, етерно и съвършено праздно сжщество, се топи отъ неизяенима нѣкаква тжга, то сѣки пътъ ни се струва, че тжзи тжга би се изгубила отъ само себѣ си, ако херонията малко да би поработила, да би се по потрудила. Романиститъ обикновенно обичатъ такива кухи сжщества именно за това, защото тука е тѣ, дѣто расте тоя буренакъ отъ страсти, прищевки, капризи, неизяеними страдания, въ които толкова свободно се мержделѣе мжгялото въображение, което не може да претърпи свѣтлината на дѣистителността.

Но човѣкъ много скоро забравя, че на

труда е той длъженъ за минутитъ на високитъ си наслаждения и не му се иска да ги напустне за да почне изново да се труди. Той като, че не му се иска да знае за неизмѣнимия психически законъ, че наслажденията, ако тѣй не се придружаватъ съ труда, не само скоро си губятъ цѣната, но тѣй сжщо скоро опустошаватъ човѣшкото сжрдце и отнѣматъ отъ него едно-подиръ-друго всичкитъ му под-добри достоинства. Труда ни е неприятенъ, както една юзда, която е турена на сжрдце то ни, което сѣкога се стрѣми къмъ нѣкакво вѣчно, невъзмутимо щастие; но сжрдцето безъ тая юзда, оставено на необузданитъ му стрѣмления, се отбѣва отъ пжтия и, ако то е прхливо и възнесенно, достига до бездѣлната яма отъ нищо ненаситна скука и мрачна апатия; ако ли пъкъ е плитко, то отъ день-на-день ще потъва, тихо и незабѣлжно, въ тинята на дребнитъ, недостойни за човѣка грижи и животински инстинкти.

Сѣки може твърдѣ лесно да испита на себе си този неизмѣнимъ законъ на труда отъ това, че цомъ човѣкъ напустне труда, то потребността да промѣнява наслажденията си скоро настъпва. Потребността отъ това промѣняване ни вече доказва, че човѣкъ не е способенъ само да се наслаждава. Но това налпнятивно (временно) срѣдство—да удържа човѣкъ въ сжрдцето си наслаждението—скоро си изгубва самѣ силата. Колкото по-скоро си мѣнява човѣкъ наслажденията, толкова сѣко едно отъ тѣхъ за по-късо врѣме му принася удоволствие. Промѣняването не-удържимо става се по-скоро и по-скоро и най-сѣтнѣ се прѣобраща на нѣкаква виелица, която скоро опустошава сжрдцето. Ако човѣкъ отъ природата си е способенъ да се вдава на какво и да е едно наслаждение, то това наслаждение го прави свой робъ, и малко по-малко го сѣмва на най-долното стжпало на човѣшкото

Батемберга. Това, което се показва въ всякой случай за явно е, че България ще иска да тури ръждъ въ работитѣ си и да си осигори спокойствието и то даже безъ съдѣйствието на Русия.

Германската войска. Вѣстника Post отъ месецъ Юлій пише: Числото на хората отъ резервата вторий класъ, повикани тая година да участвуватъ въ военнитѣ маневри, се издига на 42,000 души, отъ които 33,000 ще причислятъ къмъ ефандерията, 9,000 стрѣлки, пионери, пѣшата артилерия и обозни. Резервиститѣ, повикани подъ знаме за първий периодъ отъ десетъ седмици и вторий периодъ отъ четири седмици, ще образуватъ отдѣлни дружини, а тия, които ще прѣкаратъ въ два периода по 15 дни въ всякой, подъ оружие, ще бждатъ причислени къмъ тия дружини. Отъ много години вече около 15,000 резервисти отъ първий класъ, мжду които и тия отъ двата баварски военни корпуса, зематъ всяка година участие въ упражнението отъ десетъ седмици.

Тѣхното число, за послѣднитѣ 12 години военна служба въ дѣйствителната войска и въ опѣлчението, се въскрѣща на 180,000 души, отъ които трѣба да се извадятъ, въ случай на мобилизация, 30 до 32,000 недѣйствующи по различни причини. На края на настоящата година седемъ класса ще бждатъ распорѣдени. Отъ 1871 г. до 1881, числото на рекрутитѣ, причислени въ всяка година къмъ сухопѣхната войска и къмъ морската частъ, се издига на 130,050. Това число се увѣличило прѣзъ тази епоха и въ 1887 година и може да се смѣтне до 1,503,600 души садтитѣ образувани прѣзъ послѣднитѣ 12 години. Отъ това число 910,350 души се причислени къмъ действителната войска и 650,250 къмъ опѣлчението.

При това, като се смѣтатъ десетъ тѣ години служба въ опѣлчението, Германия располага така съ двадесетъ и два класса, които съдържатъ 2,890,000 души упражнени. Въ случай, кога потрѣба да се мобилизиратъ всичкитѣ военни сили, трѣба да се извадятъ около 660,000 недѣйствующи; ще останатъ, слѣдователно, 2,200,000 души, при които ще се прибавятъ 260,000 резервисти отъ вторий класъ и числото на бойнитѣ сили ще достигне до 2,500,000 души. Всякий пътъ меже да се пита, какъ една държава, даже най богатата, ще може да плаща или да храни войски отъ единъ или два ми-

унижение. На пусто по нѣкой пътъ човѣкъ се труди да въведе нѣкой редъ и мѣрки въ наслажденията си; безъ да се глѣда на тоя редъ, тий скоро си изгубватъ цѣната и настойливо искатъ промѣняване, или едното отъ тѣхъ иска усиляване и, като не се скрѣпява на едно стѣпало, влѣче слѣдъ себе си човѣка въ пропастьта на душевното и тѣлесно загнивание. Тѣй, напиримѣръ, дѣйствува привычката къмъ виното, къмъ афиона, къмъ разврата, къмъ празния свѣтовенъ животъ, къмъ картитѣ и проч. Човѣкъ неудържимо се завлича отъ тая виелица, до като тя не извѣе изъ сърдцето му и послѣдната човѣческа идея и послѣдното човѣческо чувство. (Слѣдва.)

лиона души, въ случай кога войната би се продължила доволно дълго врѣме.

Nouvelle Presse Libre намира за твърдѣ естествено, че проиграванието на Египетската конвенция е имало за слѣствие една министерска криза въ Цариградъ и вѣрва, че новия кабинетъ ще бжде по благоприятенъ на Русия отъ тоя, който напуска властта. Нѣ положението на кабинета Сализбури, когото може да обвинятъ дѣто е компромитиралъ престижа на Англия, ще бжде тоже расклатено. Даже обстоятелството, че Австрия, Германия и Италия сж се показали благоприятни на исканията на Англия, не ще ползува никакъ торийскитѣ кабинетъ, който не малко биде нападанъ отъ Русия. Може би лордъ Сализбури ще сполучи още да се задържи, нѣ неговия авторитетъ въ всякий случай много изгуби.

До Редакцията на вѣстникъ „Народно Съзнание.“

На 22-й минхлий м. Юний бѣхъ призованъ въ качество на свидѣтель въ Шумненското Мирово Сѣдилище по уголовното дѣло № 128, по обвинението на Г-на Иваница Данчевъ (Сждебенъ приставъ при Шум. Окр. Сѣдъ). По заявнението на горѣказанный обвиняемъ, Г-нъ Мировий Сѣдия прѣпрати дѣлото на Шум. Окр. Сѣдъ. Азъ се удивлявамъ за постѣжикитѣ на тоя приставъ; защо той не се съобразява съ прѣдписанията на закона за чиновникитѣ, а става причина съ своитѣ постѣжки да ходя да губя врѣме по сѣдилището. Нѣ вижда се, че пукницата не му остава врѣме да прѣговаря и учи законитѣ. Дано г-нъ Министра на Правосѣдието обърне внимание и избави Шумненското население отъ тогова човека, който, подъ булото на патриотизма си, върши разни беззакония, за които съ второ ще ви явя.

Шуменъ, 14 юлій 1887 год.

Съ почитанье

Х. Хасанъ Юмеровъ

ТЕЛЕГРАММИ.

отъ

Агенция Хавасъ,

София, 9 Юлій. Нищо не изяснява новинитѣ отъ Букурещъ, на когото Английскитѣ вѣстници сж станали отзивъ.

Новия Воененъ Министръ е влѣзълъ на служба си, а прѣдшественика му полковникъ Николаевъ се завържъ мирно въ София. Той смѣта да иде де прѣкара единъ мѣсецъ на банитѣ Юкарж-банъ, на раздалечъ 8 километра отъ София.

Вѣше се прѣдположило, че нѣкои офицери на служба въ Военното Министерство и привязани на полковника Николаева, щѣли да си дадатъ оставкитѣ. Това не е станжло.

Телеграфиратъ отъ Варна, че Г. Радославовъ не е билъ арестуванъ и тоя слухъ е не изясненъ.

Установението на Регентитѣ въ Варна е по здравословни причини на г. Стамбулова. Докторитѣ сж съвѣтали послѣдния да прѣкара нѣколко дни въ Варна; колегитѣ му го придръжаватъ.

Бѣлградъ, 9 Юлій. Мнозина ученици отъ академията, прѣдвождани отъ единъ Французскій професоръ, като отишли да поздравятъ

Французскій агентитѣ въ Бѣлградъ по случай празника на 2 Юлій, били наказани за нарушение дисциплината.

Единъ Херцеговинецъ, у когото се намѣрили прокламации, съ които се подбуждали Босняцитѣ на въстание, биде испѣденъ.

Бѣлградъ, 10 Юлій. Вѣстникъ Видѣло напада силно поведението на Французскій агентъ прѣзъ празникитѣ на 2 Юлій. Той сключва, като казва, че Сърбия не може да търпи политически агитации противъ Германия.

ПОСЛѣДНИ ТЕЛЕГРАММИ.

Вена, 11 Юлій. Нѣкой вѣстници глѣдатъ въ връщането на двамата послѣдни български депутати доказателство, че българитѣ сж се окончателно отрѣкли отъ кандидатурата на князь Кобургъ.

Nouvelle Presse Libre вѣрва за възможно сега, въ България, радикалитѣ да дойдатъ на властъ.

Лондонъ, 12 Юлій. Рустемъ-паша като е подновилъ изразеното желание на Портата да захване пакъ прѣговоритѣ за Египетъ въ Цариградъ съ Скръ Уайта, лордъ Сализбури отговорилъ уклончиво, като е далъ да се разбере, че е невъзможно сега да се работи за това, нѣ че нѣжко може да се направи. Лордъ Сализбури прибавилъ още, че Скръ Уайтъ може въ всякога да слуша прѣдложенията на Портата, безъ да води прѣговори.

Лондонъ, 12 Юлій. Кралица Виктория прижѣтствувала вчера въ Портсмутъ на единъ голѣмъ морски смотръ на 130 военни кораба Въ врѣме на смотра барута на канонерката КНТБ е запалялъ, отъ което се ранили четири души.

Цариградъ, 12 Юлій. Отъ нѣколко дни насамъ става размѣна на съобщения мжду Портата и нейнитѣ посланици въ Берлинъ, Вена, Римъ и Лондонъ, съ цѣлъ да подѣйствуватъ прѣдъ Франция и Россия за да се дойде до едно споразумѣние върху избора на князь на България.

Цариградъ, 12 Юлій. Както ний го прѣдставихме, Министрътѣ Кимпль — паша когото Султана задържа единствено за да не докачи твърдѣ много Англия, телеграфира на 12 Юлій на Рустемъ-паша инструкции съ които да се обясни защо Скръ Волфъ не има ауденция у Султана прѣди трыгванието си и да изглади лошия ефектъ произведенъ въ Англия. Инструкциитѣ заключаватъ подновението на силно желание на Портата да се захванатъ пакъ прѣговоритѣ за Египетъ въ Цариградъ съ Скръ Уайта, за да се дойде до едно бързо и задоволително рѣшение.

Ако отговора на Лордъ Сализбури и да не е още познатъ, вѣрва се наздраво, че Лордъ Сализбури, при всичко че се показва да иска да скрие опитванията си, ще склони въпрѣки своето на глѣдъ отказване.

Спорѣдъ извѣстия, черпени отъ добръ источникъ. Скръ Уайтъ работи само да направи повикванието на Мухтаръ паша, чието присѣтствие въ Египетъ едвѣмъ се търпи отъ Англичанитѣ.

Обикновеннитѣ срѣдства като не сполучили до сега, Скръ Уайтъ ще възбуди подозрѣнията на Султана, като прѣдстави Мухтаръ паша за безмѣрно амбициозенъ и не способенъ да поднови дѣйствиата на Мехмедъ-Али въ Египетъ.

Парисъ, 13 Юлій. Г-нъ Гревъ, прѣдсѣдателя на Републиката, трыгналъ вчера за Юра.